

1 de novembre: Tots Sants

Text de l'Evangelí (Mt 5,1-12a): En aquell temps, en veure Jesús les multituds, pujà a la muntanya, i havent-se assegut, se li acostaren els seus deixebles; i obrint la seva boca, els ensenyava, dient:

«Benaurets els pobres en l'esperit, perquè d'ells és el regne dels cels. Benaurets els qui ploren, perquè ells seran consolats.

Benaurets els mansuets, perquè ells posseiran la terra. Benaurets els qui tenen fam i set de la justícia, perquè ells seran saciats.

Benaurets els misericordiosos, perquè ells aconseguiran misericòrdia. Benaurets els nets de cor, perquè ells veuran Déu.

Benaurets els pacificadors, perquè seran anomenats fills de Déu.

Benaurets els qui sofreixen persecució per causa de la justícia,

perquè d'ells és el regne dels cels. Benaurets vosaltres quan us maleiran i us perseguiran, i amb mentida diran tota mena de mal contra vosaltres per causa meva. Alegreu-vos-en i exulteu, perquè la vostra recompensa serà gran en els cels».

© Albada Editorial / evangeli.net

«Alegreu-vos-en i exulteu»

Mons. F. Xavier CIURANETA i Aymí Bisbe Emèrit de Lleida

(Lleida, Espanya)

Avui celebrem la realitat d'un misteri salvador, que expressem en el “credo” i que és molt consolador: «Crec en la comunió dels sants». Tots els sants, des de la Verge Maria, que han passat ja a la vida eterna, formen una unitat: són l'Església dels benaurets, als quals Jesús felicita: «Benaurets els nets de cor, perquè ells veuran Déu» (Mt 5,8). Alhora, estan també en comunió amb nosaltres. La fe i l'esperança no poden unir-nos perquè ells gaudeixen de l'eterna visió de Déu; però ens uneix, en canvi, la caritat «que no passa mai» (1Co 13,13). La caritat entesa com l'amor que

ens uneix amb ells al mateix Pare, al mateix Crist Redemptor i al mateix Esperit Sant. Un amor que els fa solidaris i sol·lícits amb nosaltres. Per tant, no és solament per raó d'exemplaritat que venerem els sants. Hi ha una raó més forta: la unitat en l'Esperit de tota l'Església que s'enforteix amb la pràctica de la caritat fraterna.

Per aquesta profunda unitat hem de sentir-nos propers a tots els sants que, abans de nosaltres, han cregut el que nosaltres creiem, han esperat el que nosaltres esperem i, sobretot, han estimat el Pare Déu i els germans els homes, buscant d'imitar l'amor del Crist.

Els sants apòstols, els sants màrtirs, els sants confessors que han existit al llarg de la història són, per tant, germans i intercessors nostres; en ells s'han complert aquestes paraules profètiques de Jesús: «Benaurets vosaltres quan us maleiran i us perseguiran, i amb mentida diran tota mena de mal contra vosaltres per causa meva. Alegreu-vos-en i exulteu, perquè la vostra recompensa serà gran en els cels» (Mt 5,11-12). Els tresors de la seva santedat són béns de família, amb els que podem comptar. Aquests són els tresors del cel que Jesús invita a reunir (cf. Mt 6,20). Com afirma el Concili Vaticà II, «la seva sol·licitud de germans ajuda molt la nostra feblesa» (Lumen gentium, 49). Aquesta solemnitat ens aporta una notícia reconfortant que ens invita a l'alegria i a la festa.

Pensaments per a l'Evangelí d'avui

- «La divinitat és puresa, és alliberament de les passions i remoció de tot mal: si tot això està en tu, llavors Déu està realment en tu» (Sant Gregori de Nissa)
- «No estem sols; estem envoltats per un gran núvol de testimonis: amb ells formem el Cos de Crist» (Benet XVI)
- «La sisena benaurança proclama: 'Benaurets els nets de cor, perquè veuran Déu' (Mt 5,8). Els 'nets de cor' són els qui han fet concordar l'enteniment i la voluntat amb les exigències de la santedat de Déu, principalment en tres dominis: la caritat, la castedat o rectitud sexual, l'amor a la veritat i l'ortodòxia de la fe. Hi ha un lligam entre la puresa del cor, del cos i de la fe»

(Catecisme de l'Església Catòlica, n° 2.518)